Taxa poştală plătită în numerar
conf. aprobării Nr. 36474/1941

GAZETA TRANSILVANIEI

PROPRIETARĂ: ASOCIAŢIUNEA „ASTRA" BRAŞOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea unui comitet de redacţie.
Atelierele tipografiei „Astra" Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA
1838
GH. BARIŢIU ŞI SFINŢIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI MUREŞENII
DE ATÂŢIA URMAŞI, ÎN FRUNTE CU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
BRAŞOV.
B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300 Autorităţi şi Societăţi lei 600
Anunţuri şi reclame după tarif.

Nr. 66 Inreg. Trib. Braşov S. II No. G. II. 71/942 — 27 August 1942 — Anul 105

Transilvania

de **V. Branisce**

Ultimul număr al revistei bucureştene „Transilvania" — apărut în aceleaşi impecabile condiţiuni tehnice şi în acelaşi ritm naţional — ne-a adus o caldă solie de nădejde.

Din paginile ei se desprinde cu impetuozitate o hotărîtă vrere românească, care uneşte, fără deosebire, pe toţi fiii neamului. Niciodată, în decursul sbuciumatului nostru trecut, n'am trăit un moment istoric cu o mai deplină unitate de simţire şi credinţă românească. Fiecare rând, fiecare vers, rupt din suflet, este închinat năzuinţei ce ne stăpâneşte deopotrivă.

Iar dacă împrejurări speciale ne împiedecă să reproducem în coloanele noastre crâmpeie din versurile şi documentatele articole din Transilvania, trebue să ne mulţumim cu simpla lor menţionare.

Meritul de netăgăduit al directorului ei, dl Gheorghe I. de Ferenczy este, fără îndoială, că a ştiut să lege într'un singur mănunchiu cele mai alese condeie şi cele mai hotărîte vreri.

Veneratul preşedinte al Academiei Române, profesorul I. Simionescu, tratează cu binecunoscuta-i competenţă contribuţia de energii naţionale a Transilvaniei. Poetul Ion Th. Ilea ne evocă meleaguri pierdute în a sa „Dăruire". Profesorul S. Mehedinţi demonstrează dârzenia caracterului transilvan într'un documentat studiu asupra lui Maiorescu. Versurile de clasică factură ale d-lui N. I. Herescu ne sugerează actualitatea răzbunătorului domn Tudor.

[Din păcate, spaţiul restrâns al coloanei nu-mi îngădue să menţionez întreg cuprinsul revistei].

Este un fenomen semnificativ al vremii cum se grupează în jurul revistelor şi ziarelor nastre oameni de diferite vârste, de condiţiuni sociale deosebite şi, mai presus, reprezentanţi ai tuturor provinciilor româneşti, dornici să aducă prin scrisul lor o mărturie de credinţă naţională. Aceşti colaboratori nu îndeplinesc o meserie, nici nu sunt mercenari ai scrisului, ei sunt doar soldaţii disciplinaţi ai marii bătălii, pe care neamul nostru este chemat să o dea alături de bătălia armelor. Iar victoriile — deşi, nu atât de răsunătoare ca cele de pe câmpiile de luptă — sunt tot atât de importante. Pentrucă ele fixează izbânda adevărului şi a dreptăţii. Ele servesc cauza mare şi sfântă a drepturilor existenţei noastre naţionale ca popor şi ca stat.

De aceea, noi care ne-am legat prin scrisul zilnic de destinul neamului, făcându-ne din el scut de aramă sau giulgiu de mătase, salutăm cu cea mai curată bucurie dârzenia luptătorilor din coloanele „Transilvaniei". Şi aşteptăm, cu ei alături, izbânda.

Unitatea pământului românesc

de **N. Babole**

Sunt fapte, sunt adevăruri care trebue mereu-mereu repetate, în auzul tuturor, adeseori până la banalitate, atât pentru ai noştri, cât mai ales pentru alţii.

Una din faptele şi adevărurile, care dă într'adevăr tărie drepturilor noastre de stăpânire pe aceste meleaguri, este *unitatea pământului românesc.*

Las să vorbească, în această privinţă, exclusiv pe învăţaţii străini, geografi şi etnografi, pentru ca să nu se poată aduce nicio umbră de învinuire că pledăm, „pro domo", cu patimă sau părtinire.

Priviţi o hartă fizică a Europei şi îndată vă va izbi în ochi cu putere plăsmuirea atât de armonioasă a reliefului ţării noastre, unitatea fără pereche a pământului românesc. Puteri miraculoase parcă au predestinat acest pământ *să formeze un singur stat.*

Conturat atât de precis de cele trei râuri: Dunărea, Tisa şi Nistru, pământul românesc te uimeşte cu construcţia lui atât de solidă, organică şi unitară. Până şi *Dobrogea,* fiziceşte deosebită de pământul românesc, este, cum atât de just observă istoricul Julius Jung, *„o împlinire firească geografică, istorică şi politică deopotrivă a medaliei terestre dintre cele trei râuri",* prin faptul că a îndeplinit, în toate timpurile, întocmai ca şi astăzi, o funcţie atât de vitală pentru statul nostru, prin contactul ei cu marea.

Succesiunea şi închegarea atât de minunată a tuturor formelor de relief: munţi, dealuri, podişuri şi şesuri *se bro-dează pe o admirabilă unitate etnică.* Geograful Jean Brunhes, cercetând harta etnografică a României a savantului Em. de Martonne, scrie: *„Se poate oare închipui un bloc etnic, linguistic şi naţional mai masiv decât acela al minunatei rase românesti".*

Cutropitorii vremelnici au rupt, temporal, numai unitatea politică a acestui pământ, dar nu pe cea etnică şi linguistică; ca apoi, în cursul veacurilor, echilibrul sdruncinat să nu-şi găsească liniştea decât odată cu restabilirea lui de către aceia care-şi aveau înfipte, de mii de ani, rădăcinile în aceste locuri.

Dar ceea ce trebue remarcat îndeosebi în această plăsmuire miraculoasă este că *Transilvania,* cu cetatea ei de munţi, *formează axa acestei splendide unităţi.* Cu drept cuvânt numeşte Transilvania un geograf german *„bastionul înaintat al Europei".*

Pe acest bastion puternic se razimă clădirea măreaţă a statului nostru, fiinţa organizaţiei noastre politice. Cât timp a lipsit aceasta, statul român nu era complet. Geograful german Schrader scria, în 1891, când statul român cuprindea numai versantele de răsărit şi miazăzi ale Carpaţilor, că „România este o ţară al cărei centru etnografic cade în afara teritoriului politic la care au limitat-o până acum împrejurările istorice ca stat. Ea este, cu alte cuvinte, o ţară în echilibru nestabil".

Continuare în pagina 3-a

Măria Sa Neamul

de **Dr. D. Chirculescu**

Ducem un război. Poate cel mai mare şi cel mai important pe care neamul românesc l-a dus vreodată. Sufletul şi străduinţa românească sunt astăzi un singur tot, pe un singur drum, către o singură ţintă.

Neamul românesc şi-a afirmat hotărîrea prin două plebiscite răsunătoare. Primul, în primăvara anului 1941, a confirmat o atitudine şi a deschis drumul trecerii Prutului. Cel de al doilea, în toamna aceluiaşi an, a ratificat tot ce s'a făcut până la căderea Odesei şi a însemnat încrederea neamului că aspiraţiile lui sunt urmărite mai departe cu toată puterea, integral.

Neamul românesc a fost explicit. Menţinându-se în atitudinea atunci exprimată, el a rămas consecvent cu el însuşi. O consecvenţă care nu s'a frânt nici în faţa lipsurilor, nici a renunţărilor, nici a durerilor şi nici chiar în faţa morţii, pe câmpul de luptă. Este suprema consecvenţă pe care o poate arăta un neam.

S'a arătat astfel că neamul nostru nu a socotit nicio încercare prea mare. Că nu înţelege, sub niciun motiv şi în niciun caz, să se deszică dela ceea ce consideră că este urmărirea drepturilor sale.

Mai presus de întâmplări şi de oameni, deasupra durerilor şi a morţii însăşi, se înalţă, într'o suverană atitudine, într'un singur tot, forţa supremă a românismului, care-şi dictează propriile destine.

Nimic nu poate fi mai presus de ea, fiindcă, pentru noi, totul e în funcţie de această forţă a neamului. Oameni şi lucruri, aci, pe acest pământ românesc, trebue să i se închine.

Neamul este cel ce constitue factorul trainic, continuu, care nu s'a desminţit şi nu a şovăit de loc timp de două mii de ani. Chiar faptele istorice

— Continuare în pag. 3 —

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI"

CRONICA LITERARA

de **Aurel Marin**

ION BĂLAN: *Febre cereşti.* Poeme. Colecţia „Abecedar".

D-l Ion Bălan debutează cu un volum de poezie ce se vede a fi cu iscusinţă şlefuită, cu esenţele câte le încearcă îndelung distilate, atâta încât abia le mai putem percepe şi mireasma.

Fără să fie în întregime lipsită de sevă, poezia din *Febre cereşti* e totuşi un exerciţiu de superioară calitate, în vederea unei adevărate creaţii.

Iată un model de cum nu trebue scrisă o poezie, *Abecedar,* care deschide volumul:

Abecedar, ofrande de flori inedite,
Broderii de azur pe sbucium prozaic,
Eufemisme ţi-aduc, roze iubite,
— Cerul meu din variu mozaic,
Entuziasme, euforii uitate,
Din crisalide s'au desfăcut
Rime azi, te 'ncearcă, debut.

Nu vi se pare că se cam amestecă lucrurile? Versul e silit ca şi „cerul din variu mozaic" al poetului.

Sunt în poezia d-lui Ion Bălan, anumite deprinderi de a versifica şi un vocabular care ţin de o poezie mai veche, de simple decoruri. Astfel, nu eşti îmbiat deloc la visare, la contemplaţie, nicio întrebare nu-ţi solicită atenţia la cutare sau cutare vers; treci peste enumerările de reci imagini, fără să te poţi apropia de un loc sau altul.

Febre cereşti, dela care se împrumută şi titlul volumului, e o bucată excelent construită de o tehnică ireproşabilă dar, ca poezie, dacă exceptăm ultima strofă, cu oarecare vibraţie, e mizerabilă.

Iată 2 strofe de acest soiu:

Febre cereşti, ochiane cu lentile 'n mister,
Mâni întinse departe, vii meridiane,
Expansiuni ce şerpuesc spre cer
Cu amare flori, întunecate liane.

Reflux al stelelor culcate în mări,
In prăpăstii vinete printre meduze
Din poveste se retrag cu rele 'ncântări
Purtând inedite otrăvuri pe buze.

unde, mai ales versul ultim din întâia strofă, nu putem spune că nu are o armonie ce încântă.

Aici, spre deosebire de *Abecedar,* unde florile erau inedite, inedite sunt otrăvurile.

In realitate, nimic nu-i inedit şi o simplitate de expresie, o înlăturare a

BCU Cluj / Central University Library Cluj

INSTANTANEE

Din lumea cealaltă

Intr'o seară, fără să-mi fi propus mai dinainte, am nimerit într'un cerc spiritist. Eram în vizită la o familie pe care o cunoscusem de curând şi tot atunci se afla acolo o doamnă despre care ştiam că e un mediu excelent.

Familia de care vorbesc consta din soţ şi soţie, oameni cu frumoasă cultură, trăiţi mai mult timp într'un mare oraş din apus. Aveau doi copii. Copiii din altă căsnicie, căci ambii mai fuseseră căsătoriţi odată.

In seara aceea, doamna casei se aşeză la pian cu băiatul ei şi începură să cânte la patru mâni. Noi făcurăm cerc în jurul pianului, adică bărbatul ei, eu şi doamna din vecini, mediul. Altă lume nu era. Era să uit cânele care făcea încă parte din familie şi se afla de faţă încolăcit la picioarele unui fotoliu.

Mânile celor doi alunecau uşor pe clape. De odată văzui pe vecina lor că se razemă brusc de speteaza scaunului şi privirea îi devine fixă, ciudată. Inţepenit în poziţia aceasta, mediul începu să plângă. Lacrimile îi curgeau vale din ochi.

In acelaşi moment cânele se sculă de jos şi înaintând spre un colţ întunecat al odăii prinse a lătra, apoi mârâind se retrase fricos sub fotoliu.

Noi nu vedeam nimic. Pianul încetase acum şi toţi priveam la mediu. Acesta conteni după câteva minute din plâns şi întinse amândouă braţele cum le întinzi când chemi la tine pe cineva. Şi lucru ciudat. Cânele ieşi atunci de sub fotoliu şi începu să mişte din coadă voios să se gudure şi să sară în jurul cuiva, în jurul a ceva invizibil.

După ce s'a trezit din transă, mediul ne-a povestit c'a fost acolo tatăl băiatului, pe când cânta acesta la pian şi-a plâns lacrimi de bucurie văzând că copilul său e mulţumit şi-i merge bine în casa tatălui vitreg. A venit apoi o fetiţă — spuse mediul — o copilă ca de vreo patru ani şi s'a jucat cu cânele. (Era atunci, de sigur, când animalul a ieşit de sub fotoliu şi-a început să sburde vesel).

Despre animale, în deosebi despre pisici şi câni se spune că au facultatea de a vedea spiritele. Ochii lor privesc peste limita vederii noastre, văd lucruri materiale ce nouă oamenilor ne sunt ascunse. Aceasta au constatat-o oamenii de ştiinţă. De altfel şi în popor se ştie că atunci când urlă cânele a pustiu totdeauna se întâmplă să moară prin apropiere cineva.

Ecat. Pitiş.

Figuri făgărăşene

Un an dela moartea distinsului dascăl ardelean Octavian Popp

de **Valeriu Crişan**

Şercaia. — Zilele acestea s'a împlinit un an dela moartea învăţătorului-director Octavian Popp, care decenii de-a-rândul a fost un far de lumină printre Românii ardeleni.

Cu acest trist prilej evocăm aici câteva momente din vieaţa lui şi din bogata lui activitate multilaterală.

S'a născut în anul 1877, în comuna Vad. Tatăl său a fost un modest funcţionar, grefier la judecătoria de ocol din Şercaia. Clasele primare le termină în satul lui natal, 4 clase liceale în Făgăraş, de unde pleacă apoi la „preparandia" (şcoala normală) confesională gr. cat. din Blaj. A fost un elev distins. Mitropolitul de pe atunci, Dr. Ioan Vancea de Buteasa îl ia sub scutul lui ocrotitor, îl întreţine la şcoală şi îi pregăteşte o carieră, care avea să-i dea un câmp vast de activitate acestui tânăr şi distins învăţător, ieşit de curând de pe băncile şcoalei. El îşi începe activitatea într'o vreme, când învăţătorul român ardelean putea să muncească nestingherit de organele de control străine, numai între pereţii şcoalei confesionale româneşti.

Venind în mijlocul consătenilor lui, îşi începe activitatea de dascăl şi conducător al celor încredinţaţi grijei lui. Octavian Popp înfiinţează şi conduce un frumos cor bisericesc. Impreună cu tovarăşul lui de muncă înv. Gheorghe Cosma, azi pensionar şi refugiat dela Oradea la Timişoara, înfiinţează o grădină de copii. Octavian Popp a fost câtva timp învăţător şi la vestita şcoală grănicerească din comuna vecină Ohaba, şi şi azi foştii lui elevi de acolo, îşi aduc cu drag aminte de tânărul lor învăţător, de pe acele vremuri. Prin stăruinţa lui Octavian Popp, în anul 1913, se mai clădeşte o sală de învăţământ. Din anul 1905 până în anul 1918 a fost preşedintele „Asociaţiei învăţătorilor confesionali gr. cat. din Ardeal", din 1921 până în 1931 a fost preşedintele „Asociaţiei învăţătorilor din jud. Făgăraş", mai apoi vicepreşedintele Asociaţiei învăţătorilor ardeleni, preş. de onoare pe vieaţă a Asociaţiei învăţătorilor făgărăşeni, membru de onoare a Asociaţiei învăţătorilor din ţară, şi Inspector şcolar pentru activitatea culturală în jud. Făgăraş şi Târnava Mare.

Abia ieşit de pe băncile şcoalei, începe să scrie în revistele pedagogice şi didactice ca „Foaia şcolastică", revista blăjană a Asociaţiei învăţătorilor confesionali gr. cat. din Ardeal, precum şi în alte reviste şi ziare de specialitate.

In anii trecuţi, împreună cu ginerele său Dr. Ioan Bârsan, pe atunci prefect al jud. Făgăraş au dobândit dela Ministerul Şcoalelor, fondurile necesare, pentru a clădi o nouă aripă lângă edificiul vechei şcoli confesionale din preajma bisericii, o aripă cu: săli de clasă, ateliere de tâmplărie şi gospodărie, bibliotecă, muzeu şi dispensar.

A fost al 4-lea pe ţară, care a obţinut din partea Ministerului Instrucţiunei gradaţia de merit, iar drept recunoştinţă pentru activitatea lui atât de bogată şi rodnică pe teren şcolar, a fost decorat cu medalia „Răsplata Muncii" pentru învăţământ cl. I. Pentru lucrările lui didactice a fost premiat în nenumărate rânduri.

Incă înainte de războiu a înfiinţat o cooperativă şi o bancă populară „Economia", instituţii care funcţionează şi azi. A fost fondatorul şi preşedintele Federalei Cooperative din judeţul Făgăraş şi membru în Consiliul Superior al Cooperaţiei din Bucureşti.

A fost de 2 ori senator şi de 2 ori secretarul biroului Senatului, susţinând întotdeauna, pe la diferite Ministere, cererile şi doleanţele juste ale Românilor făgărăşeni, indiferent de coloritul lor politic, de pe acele vremuri.

Implinindu-se acum un an dela trecerea lui în vieaţa veşnică, în biserica gr. cat. din Vad s'a slujit un parastas pentru odihna sufletului lui Octavian Popp, care a fost un ofiţer distins al marei armate de învăţători români şi un muncitor harnic în ogorul vieţii sociale, culturale şi economice a Românilor dinainte şi de după războiul precedent. La această pioasă solemnitate au asistat o mulţime de intelectuali şi plugari din jud. Făgăraş.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Donaţi haine călduroase pentru ostaşi echipelor speciale, care vă vor vizita la domiciliu în zilele de 29 şi 30 August.

Gând trudit

In fiecare dimineaţă
Mă mustră gându 'ndurerat
Şi plânge trist că l-am chemat
La sbucium iar şi la vieaţă.

Şi seara 'n fiecare seară
Il culc cu grije şi-i şoptesc
Că mâne n'o să-l mai trezesc...
Şi mâne-acelaşi cântec iară.

Ecat. Pitiş

PREDICI ÎN PUSTIU

DIAVOLUL

Când Martin Luther traducea Biblia şi punea la cale marea reformă religioasă — se spune — că i s'a arătat diavolul şi a aruncat cu călimara de cerneală în el rămânând drept mărturie pe peretele camerii sale de lucru multă vreme pata de cerneală. Isus Hristos a fost ispitit de diavol după postul lui lung de 40 de zile. Dus de diavol pe un munte înalt, de unde i-a arătat toată strălucirea acestei lumi, pe care i-o va preda lui dacă îi va sluji, Mântuitorul îi răspunde: *„Pleacă dela mine, Satano, căci este scris: Dumnezeului tău să te închini şi numai lui să-i slujeşti"*.

Diavolul îi redă lui Faust tinereţea luându-l cu el spre a simţi fericirea în destrăbălare, dar Faust sfârşeşte vieaţa găsindu-şi fericirea în muncă.

Noi cei de azi nu credem în diavol, nici în îngeri, nici în supranatural. Mai curând zâmbim de ceice ne vorbesc de diavol ca de o plăsmuire fantastică a bibliei sau a poeţilor şi scriitorilor.

Intr'o carte recentă un adânc scriitor german *(H. Sauer: Die Abendländische Entscheidung)* susţine: „Trăim cu toţii sub vraja diavolească, din cauza asta suntem răi, suntem unilaterali, pătimaşi, nu dăm nicicând dreptate adversarului, mai bine îl ucidem. Trăim cu toţii sub mantia diavolească a raţionalismului material uitând pe Dumnezeu, mereu prezent chiar şi într'un fir de paiu".

Nu crezi în diavol? Dar cine altul, decât diavolul a încurcat aşa încâ ierarea dintre popoare, că luptă ca adversari cei care ar trebui să fie prieteni, toţi afirmând că luptă pentru libertate şi pentru triumful umanităţii, când în realitate războiul în sine este negaţiunea acestor idei. Cine altul decât diavolul îţi strică şi cele mai bune intenţiuni şi cu toată străduinţa ta nu poţi să ieşi din paianjenişul greşelilor tale? Cine altul decât diavolul te bagă iarăşi în cârciumă după ce ai luat hotărîrea de a nu mai bea? Cine altul decât diavolul te face să te uiţi la ce-i al altuia, să nu se mai sature ochii-ţi lacomi, de a dori ceea ce nu este permis? El îţi şopteşte: zăboveşte în pat, că-i bună trândăvia, credinţa religioasă, sau credinţa conjugală, sau credinţa în Ţara şi Neamul tău, sunt prostii, sunt fraze goale, cu cinstea puteai trăi odată, azi această monedă nu se mai caută, că să furi, să omori chiar, să te destrăbălezi nu este păcat ci chiar deseori un semn extraordinar de curaj.

O, dacă am crede toţi în existenţa diavolului şi am avea tăria nu ca Mântuitorul divin 40 de zile, ci măcar 4 zile să trăim în post negru şi rugăciuni, cu cât ar fi mai frumoasă vieaţa noastră, cu cât am fi mai buni, mai curaţi şi cu cât triumful nostru asupra diavolului ar fi mai definitiv. Dacă ar face-o asta conducătorii popoarelor, războiul s'ar termina în acea zi.

Dr. M. Suciu-Sibianu

---

neologismelor ostentative n'ar fi stricat de loc.

Cum se şi întâmplă într'o *Adolescenţă*, în care tonul uşor declamator e amestecat cu un fin ton de persiflare.

In *Lupul* vom da peste aceste două versuri onomatopeice care nu reuşesc să redea nici sentimentul nici imaginea potrivită:

Linie sură, suplă, spleen aievea
. . . . . .
Lupule sur, suplu, duhule însetat.

Repetarea lui *l*, aici, e cacofonică iar *spleen* alături de neaoşul *aievea* dă o distonaţie gravă.

Poetul uită câteodată că vrea să scrie poezii. Atunci versifică:

Haita spaimelor ca prin minune
Ar rămâne în urmă vag subţiată,
Pân' la o singură dimensiune
Cum mătăsuri chinezeşti o arată.
(Cântecul morţii)

Făpturi cu o singură dimensiune
Desenate pe crepusculuri de ore,
Tânjesc după a sângelui minune
Cariul neflinţei să nu le devore.

Cariul nu prea devoră ci sfredeleşte, macină, fărâmiţează. Dacă ar fi fost vorba de lup, acela da, e în stare să devoreze un poet cu manuscris cu tot.

Dar să zicem că poetul poate scrie şi „cariul devorează", el care se arată „doar în ore crepusculare", cum spune în *Ruguri*.

Unele versuri ne amintesc de atmosfera d-lui Lucian Blaga. Ba şi de unele cuvinte. Vedeţi şi Dv., numai într'o strofă:

Primăveri transparente ţes
Iară şi iară. Vechiul eres
Resoarbe cu nervuri de argint
Sânge pentru semne ce mint.

In *Moşteniri*, atitudinea ca şi expresia ne duc cu gândul la poezia d-lui M. Beniuc.

Ciclul *Triştii amanţi* e mai descătuşat de epitete ornante care nu încetează cu desăvârşire, totuşi, să se arate, ca în *Somn* (lotci estivale), *Tristan* (Moartea ţese lent fastuoase draperii) etc.

Ultimul ciclu al volumului, *Sub cer ardelean*, este şi cel mai anemic.

Lunca pare scrisă la 'ntâmplare.

Veţi conveni că nu poţi începe o astfel de poezie:

Lunca mea n'are cine ştie ce dimensiuni
Dar înfloresc în ea paradisiace minuni
Prea departe în spaţiu nu se întinde
Dar duhul ei diafan cerul cuprinde, etc.

De fapt, *Lunca* aceasta nu are cine ştie ce paradisiace minuni sau duhuri diafane.

Pastel, nu e mai bun cu toate *violentele* lui culori.

Cât priveşte *In memoriam*, e o improvizaţie puerilă. Ne-ar reţine atenţia *Cules*, dacă nu ne-am împiedeca de unele ticuri formale:

Un soare *mai* galben pe câmpuri
Şi trece etc.
. . . . . .
Largi sfere *mai* scriu pe cer ulii cenuşii.

Mai, mai ne vine să-i spunem că abuzează cu accentuarea aceasta, repetată.

Şi totuşi sunt, în aceste *Febre cereşti* destule versuri care să îndreptăţească o carieră poetică.

Bunăoară *Tinereţe fără bătrâneţe*, *Toamna*, *Navigatori*, sau acest *Sub cer ardelean* pe care îl transcriem în întregime:

Toate stau sub semnul unui sbor
împietrit.
Dealurile roşii, surâsul florilor învăpăiate,
Un foc interior, un duh răsvrătit,
Arzător în smaiţuri lucitoare răsbate.

Rusia şi Dardanelele

de **A. A. Mureşianu**

Deşi a ajuns foarte târziu la Marea Neagră, imperiul Moscovei şi-a manifestat, încă din primele momente, dorinţa de a-şi deschide drumul spre Marea Mediterană, obţinând liberă trecere prin Bosfor şi strâmtorile Dardanelelor.

Ajunsă mai întâi stăpână pe Marea de Azov, Rusia şi-a construit aici primele ei năi de războiu. De aici, din portul Taganrog, a trimis Petru cel Mare prima lui navă la Constantinopol, cu o ambasadă care avea insărcinarea să încheie cu Turcii un tratat care să-i permită libera trecere a flotei sale prin Dardanele. Se spune că Turcii care avuseră până atunci stăpânirea exclusivă a Mării Negre, i-ar fi răspuns că această mare poartă la ei numirea de „virgină castă şi curată".

Stăpâni ai întregului ţărm nordic al Mării Negre n'au ajuns Moscoviţii, decât în urma războaielor de cucerire ale ţarinei Ecaterina II, ale cărei năzuinţe de a pune mâna pe Bosfor o dovedeşte şi inscripţia aşezată pe arcul ei de triumf din Cherson: „Pe aici duce drumul la Constantinopol".

Dacă „solidaritatea împăraţilor" i-a permis Rusiei să-şi întindă hotarele ei spre apus şi să ocupe şi anexeze o bună parte a Poloniei sfâşiate de ea, *în încercările ei de expansiune maritimă, ea a întâmpinat în totdeauna cea mai mare împotrivire din partea puterilor apusene.* Şi Anglia a căutat alianţa Rusiei contra lui Napoleon I, dar întotdeauna s'a opus intenţiilor ei de expansiune spre Marea Mediterană. Şi se ştia că unele din punctele principale ale tratatului dela Paris din 1856, hotăra desfiinţarea flotei de războiu ruseşti şi *neutralizarea* Mării Negre.

In conferinţa dela Londra, din 1870, Rusia a obţinut anularea unora din clauzele tratatului dela 1856, dar n'a putut face niciun pas înainte în privinţa strâmtorilor. Căci în articolul 2 al convenţiei încheiată atunci se precizau următoarele: „Principiul închiderii strâmtorilor Bosforului şi Dardanelelor, se menţine aşa precum a fost stabilit prin tratatul dela 30 Martie 1856, cu facultatea pentru Sultan de a deschide aceste strâmtori în timp de pace, puterilor amice şi aliate, în cazul când o ar cere aceasta executarea stipulaţiilor tratatului dela Paris din 30 Martie 1856".

Rusia n'a putut obţine deschiderea Bosforului nici după războiul ei „victorios" din 1877, iar ţarul ei numi pacea dela Berlin din 1878, cu toate că-i dăduse între altele portul Batum şi gurile Dunării, şi-i permise construirea unei flote de războiu, o „pace ruşinoasă".

Războiul mondial trecut ar fi adus poate paralizarea vechei dorinţi a Moscoviţilor de a ajunge stăpâni pe „Ţarigrad" dacă n'ar fi intervenit cunoscutele transformări sociale interne din imperiul lor.

Sovietele, fiind în conflict cu toate statele civilizate n'au putut izbuti nici ele, iar astăzi Marea Neagră este pe cale de a-şi recâştiga vechea ei libertate, iar Europa în curs de a scăpa pentru totdeauna de ameninţarea cuprinsă în prorocirea lui Napoleon I că „cei ce vor avea Constantinopolul, vor avea imperiul lumii"!

Unitatea pământului românesc

de **N. Baboie**

Continuare din pag. 1-a

Dar situaţia politică a românismului, înainte de înfăptuirea unirii depline, a caracterizat-o atât de evocator geograful german Theobald Fischer dela universitatea din Marburg. Intr'un studiu tipărit la 1909 spunea „că Transilvania trebue considerată nu numai ca un teritoriu de refugiu şi de conservare etnică a neamului românesc, *ci ca însăşi inima spaţiului său vital, ca trupul puternic al unui vultur cu aripile întinse asupra Munteniei şi Moldovei, iar cu capul îndreptat prin Dobrogea spre Dunăre şi Mare*". Câtă vreme statul român nu fusese îngăduit de împrejurări să cuprindă sub sceptrul său pământul şi poporul transilvan, îi lipseau părţile cele mai esenţiale: *inima* şi *trupul*. Regatul României avea atunci o înfăţişare din cele mai nefireşti: ca două braţe întinse într'o îndelungată aşteptare, *„ca braţele unui cleşte care stau să se închidă spre Vest, peste trupul Transilvaniei"*, cum remarcă întemeietorul geopoliticei, savantul Rudolf Kiellén.

Desăvârşirea unităţii politice a statului nostru din 1918 face pe publicistul german Wolfgang Höpker să scrie despre ţara noastră ca despre *„o icoană a celei mai rotunzite închegări armonice"* — ein Bild rundester harmonischer Geschlossenheit.

Aceşti factori atât de virguroşi ai unităţii noastre etnice şi geopolitice au veghiat în tăcere şi cu răbdare de-alungul veacurilor asupra poporului şi pământului românesc. *Ei au scuturat, la împlinirea vremii, nedreptăţile politice vremelnice, ei sunt azi, când se ţese sub ochii noştri o Europă nouă, argumentul cel mai puternic al dreptăţii noastre depline.*

Pământul cu umeri în grea încordare
Vălureşte sub blestem de jug nevăzut,
Iar duhul pădurii în vânăta întunecare
Veghează sub bolţi de tăcere luceafăr căzut.

Ape trec cu reflex de săbii în seară
Aduc din trestii plâns de vise 'necate,
Sub steaua ţării din sânge şi ceară
Pe sub sălcii negre în ape culcate.

Braşoveni! Datoria sfântă a fiecăruia este ajutorarea soldaţilor cu îmbrăcăminte.

Căutăm spre imediată angajare doi contabili cu rutină în contabilitatea industrială. Salariu bun. Adresaţi Industria Lemnului din Codlea Inginer Gh. Urdărianu

Măria Sa Neamul

de **Dr. D. Chirculescu**

— Continuare din pag. 1-a —

şi eroii care au săvârşit aceste fapte şi-au căpătat înţelesul cel mare din desăvârşirea închinării pe altarul lui.

In totul, deci, şi pentru toţi, neamul rămâne supremul suveran. Suveran de fapt şi suveran prin nobleţa renunţărilor pe care le consimte fără şovăire şi a sacrificiilor pe care nu le precupeţeşte în slujba marelui ideal.

El este cel ce sufere şi sângerează. Ale lui sunt sacrificiile la vremuri de bejenie. Gloriile, când le obţine, neamul le împarte cu cei ce l-au condus. Infrângerile, însă, şi umilirile, întotdeauna, el rămâne să şi le poarte singur.

Toate lipsurile şi toate sacrificiile sunt ale lui. Aşa cum sunt şi toate drepturile.

Amendă şi cheltuieli de judecată

Următorii locuitori din Braşov şi judeţul Braşov au fost condamnaţi de Curtea Marţială Braşov, pentru nerespectarea dispoziţiunilor de camuflare:

28. Iov Ioan 1500 lei.
29. Hedvig Petre 1500 lei.
30. Roth Alfred 1500 lei.
31. Uhr Gheorghe 1500 lei.
32. Serester Valentin 1500 lei.
33. Frantz Ioan 1500 lei.
34. Bartha Vasile 1500 lei.
35. Baies Vasile 1500 lei.
36. Ciuciu Gavrilă 1500 lei.
37. Ciuciu Cornelia 1500 lei.
38. Lukas Zsigmond 1500 lei.
39. Heitmann Martin 1500 lei.
40. Rechrer Elsa 1500 lei.
41. Tschikel Anton 1500 lei.
42. Müller Ion 1500 lei.
43. Săvulescu Nicolae 1500 lei.
44. Beke Alfred 1500 lei.
45. Mureşanu Oprea 1500 lei.
46. Linca Ilie 1500 lei
47. Laszlo Gheorghe 1500 lei.
48. Baresa Martin 1500 lei.
49. Ilies Mihail 1500 lei.
50. Bartes Taici 2500 lei.
51. Baciu Mihai 2500 lei.
52. Strasza Baschi Elsa 2500 lei.
53. Costea Vasile 2500 lei.
54. Bleagu Paraschiva 2500 lei.
55. Bertea Petre 1000 lei.
56. Körner Eva 400 lei.
57. Stoica D. Ion 1500 lei.
58. Szerbes Ecaterina 1500 lei.
59. Timaru Vasile 2500 lei.
60. Dezsö Iosif 2500 lei.
61. Bercea Maria 800 lei.
62. Rab Anton 800 lei.
63. Gebauer Carol 1500 lei.
64. Danciu Dumitru 800 lei.
65. Palmert Alfred 800 lei.

— Va urma —

Citiţi cel mai vechiu ziar Gazeta Transilvaniei

Ziua Ostaşului, Ziua Naţiunii, Donaţi îmbrăcăminte pentru soldaţii de pe front.

Cinema „ASTRA"
Prezintă dela 22 August a. c.
Premieră pe ţară
Capodopera marelui Regizor
WILLI FORST
Sânge Vienez
după renumita operetă a lui JOHANN STRAUSS
cu: WILLI FRITSCH, MARIA HOLST,
HANS MOSER, THEO LINGEN

Cronica sportivă

F. C. Cugir—Metrom 2:2 (2:1)

Pe stadionul Metrom F. C. Cugir cu puţin noroc a făcut match nul cu un Metrom pururea cu ambiţie de joc. Golurile au fost marcate de: Suciu şi Iovin dela Cugir, Pop II şi Ştefan dela Metrom. S'au remarcat: Tripa, Suciu A. şi Dineu pentru Cugir, iar Nastase, Pop I şi Cristea pt. Metrom. S'a remarcat deasemenea jocul brutal arătat de Ştefan care numai sportului nu-i poate fi de folos.

*

F. C. Cugir—U. A. B. 2:1 (2:1)

Al doilea match susţinut de F. C. Cugir a fost în campania U. A. B.-ului care din cauza că era incomplet şi fără antrenamentul necesar a fost pe drept învins.

S'au remarcat dela Cugir: Bindea, Tripa şi Micşa, iar dela U. A. B., Chioreanu, Loter şi Neagrău.

Un gest revoltător a fost făcut de un jucător dela U. A. B. care, indiferent de jocul prestat de adversarul său, nu trebuia să lovească direct în faţa adversarului cu pumnul, profitând de neatenţia arbitrului.

Se recomandă conducătorilor în drept dela U. A. B. ca pe asemenea jucători bătăuşi să-i îndepărteze din activitatea sportivă.

*

Slovacia—România 1:0

In capitala Slovaciei şi de data aceasta reprezentativa României a fost învinsă, dar numai cu rezultatul de 1:0 de echipa aleasă a Slovaciei.

Sportul cu balonul rotund românesc, a fost de data aceasta în declin prezentat peste hotare, unde credem că organele superioare vor lua cuvenitele măsuri pentru revendicări.

Gh. Bucur

Primăria comunei Satulung
Judeţul Braşov

No. 2474/1942

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă generală că, primăria comunei Satulung, judeţul Braşov, ţine licitaţie publică cu oferte scrise, închise şi sigilate în ziua de 4 Septemvrie 1942, ora 17 p. m., în localul primăriei comunale, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construirea trotuarului din plăci de beton în strada Tramvaiului.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 250.000 lei.

Garanţie 10% în numerar sau efecte garantate de stat.

Caietul de sarcini, devizul şi planul se pot vedea în fiecare zi de lucru la primăria comunei Satulung.

Satulung, la 11 August 1942.

Primar, *Gh. Roşculeţ.* Notar, *N. Cândea.*

Primăria comunei Satulung
Judeţul Braşov

Nr. 2475 1942

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă generală că, primăria comunei Satulung, judeţul Braşov, ţine licitaţie publică cu oferte scrise, închise şi sigilate în ziua de 4 Septemvrie 1942, ora 18 p m., în localul primăriei comunale, pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construirea rigolelor şi canalului de scurgere din strada Tramvaiului spre strada Regele Ferdinand şi canalizarea locuinţei notarului.

Valoarea lucrărilor după deviz este de 420.000 lei.

Garanţie 10% în numerar sau efecte garantate de stat.

Caietul de sarcini, devizul şi planul se pot vedea în fiecare zi de lucru la primăria comunei Satulung.

Satulung, la 11 August 1942.

Primar, *Gh. Roşculeţ.* Notar, *N. Cândea.*

Biblioteca Universitară Cluj

Informațiuni

Inaugurarea cooperativei „Infrățirea"

Luni la orele 8 dimineața, în 24 Aug., după oficierea sfeștaniei, și-a început activitatea cooperativa „Infrățirea", care este înjghebarea economică a membrilor corpului didactic de toate gradele din orașul și județul Brașov. S'a deschis secția de librărie și depozitul de hârtie în str. Regele Mihai No. 12.

Așteptăm cu încredere să-și înceapă activitatea și celelalte secții.

*

Incasarea impozitului pe lux și cifra de afaceri

Incepând cu 1 Sept. 1942 toate încasările impozitului pe lux și cifra de afaceri se va face exclusiv cu noile *„Note de plată—Borderouri"* tipărite de Ministerul de Finanțe, care se vor distribui gratuit contribuabililor.

Intreprinderile vor completa borderourile cu toate datele necesare.

In cazul că impozitul se achită anticipat, sub formă de acont, se vor întocmi aceste note-borderouri, iar la *decontarea definitivă se va înscrie în aceste borderouri, atât valoarea cât și impozitul numai cu diferența, adică minus acontul plătit.*

Comunicări pentru vânători și pescari

Vânătorii sunt rugați să-și scoată permisele de vânătoare pe anul în curs, deoarece vechile permise (1941—42) au fost valabile numai până la 15 Iunie a. c. Prelungirea vechilor permise de port-armă vânătoare până la 24 Septemvrie a. c. s'a făcut numai în ceea ce privește portul armelor. Azi nu se poate exercita vânătoarea decât pe baza noului permis de vânătoare 1942-43 eliberat de Inspectorul de vânătoare județean.

*

Pentru obținerea de duplicate de pe permisele de vânătoare sau de pescuit în apele de munte, pierdute, solicitatorii vor înainta cereri adresate Direcțiunii Economiei Vânatului, însoțite de Monitorul Oficial în care s'a publicat pierderea permisului și de Chitanța de plata taxei de Lei 20.— la art. 81-942.

*

Autorizațiile de otrăvirea lupilor se vor elibera de Inspectorul de vânătoare al județului Brașov începând dela 1 Septemvrie a. c. Solicitatorii — arendași și societăți de vânătoare — vor înainta cerere timbrată legal, făcând dovada și arătând în cerere:

dacă au permisul de vânătoare pe anul în curs,

dacă este proprietarul sau arendașul terenului respectiv, cu arenda și taxele achitate la zi,

dacă face otrăvirea personal sau prin persoane însărcinate în acest scop, indicând numele, domiciliul și calitatea acestora,

data când se va începe și termina operațiunea, cu specificarea exactă a punctelor, unde dorește a face otrăvirea,

că își ia obligația de a încunoștiința — prin scrisoare recomandată — primăria comunei în a cărei rază administrativă e situat terenul, despre data și locul otrăvirii, rugându-o să facă publicare legală.

Autorizațiunea eliberată de inspectoratul de vânătoare va fi apoi prezentată de către solicitant Șefului Postului de Jandarmi, în a cărui rază este situat terenul, pentru a fi vizată, cu semnătură și sigil, fără de care viză în niciun caz nu se poate face otrăvirea.

*

La intervenția Direcțiunii Economiei Vânatului, Casa Autonomă a Monopolurilor a dat dispozițiuni depozitarilor și debitanților, ca permisele de vânătoare și pescuit greșit completate, care însă nu poartă semnătura Inspectorului de vânătoare, să fie primite înapoi, iar în schimbul lor să se elibereze celor în drept alte permise, pe care le pot valorifica ocazional. Restituirea în numerar a contravalorii permiselor greșit completate, nu a fost admisă de Casa Autonomă a Monopolurilor.

Cronica Războiului

Pentru armata desrobitoare

Foarte puțin timp ne mai desparte de *„Ziua Ostașului"*, sau mai bine zis, de șirul de zile care vor purta acest nume. La această dată va avea loc în întreaga țară o colectă, destinată a îmbogăți inventarul de obiecte călduroase destinate soldaților care se află departe de noi, sub înălțimile Caucazului, sau în preajma malurilor fluviului Volga și care s'ar putea să fie nevoiți a trece printr'o nouă iarnă de campanie, petrecută în tranșee sau în bordeiele improvizate pe câmp deschis.

Peste câteva zile, ni se va cere din multul sau puținul pe care îl avem, o cât de mică parte, pentru eroii care prin sângele și jertfa lor ne pun la adăpost de griji și chinuri, ridicând din curaj și bărbăție un zid de netrecut în fața inamicului.

Suntem chemați, odată mai mult, să demonstrăm unitatea de nezdruncinat dintre oștire și țară, dintre soldați și civili și vom avea ocazia să ne exprimăm dorința în victoria finală, care va fi victoria neamului nostru pentru totdeauna. Depinde de felul cum vom răspunde, pentru a binemerita dela viitorime, sau a ne câștiga oprobiul generațiilor viitoare.

Ceea ce ni se cere, nu este un sacrificiu. Sacrifică numai acela care udă cu sângele său pământul străin, în lupta de răpunere a unui primejdios dușman. Sacrifică acel care în bătaia tunurilor și în mijlocul urletului infernal al bombelor, privește drept în față pericolul și merge înainte pe drumul biruinței. Ceea ce ni se cere nouă, este o infimă contribuție și tocmai pentru aceea contribuția trebue să o dăm cu inimă largă, grăind vremurilor despre respectul pe care li-l dăm. Nu ne silește nimeni să dăm și cu atât mai puțin ne indică cineva cât să dăm. Dar trebue să se nască în înseși inimile noastre acel sentiment al obligației pe care o avem față de eroii ce înscriu paginile de aur ale națiunei. Trebue să ne încălzească dorința de a salva viețile acelora care pentru noi toți vor suporta cuțitul de ghiață al iernilor rusești.

Ei știu că ne pregătim să le facem aceste daruri. In clipele lor de răgaz, ei văd femeia română țesând un ciorap mai vechiu, o flanelă care s'a destrămat, o pereche de mănuși sau alt lucru trebuincios pentru iarnă și pun pe aceste lucruri același preț ca și pe obiectele noi ce vor fi cumpărate și dăruite de către uc cei mai bună stare. Pentru ei nu contează atât darul în sine, cât dragostea cu care a fost trimis acest dar.

Și atunci, când vitejii noștri sunt cu gândul la mânile prietenoase care pregătesc obiectele ce le vor ocroti trupurile oțelite pe timp de iarnă, noi nu putem să-i desamăgim. Fiecare dintre noi, trebue să-și facă o datorie de onoare din strângerea unor obiecte cât mai bune și cât mai bine pregătite. Căci despre un lucru trebue să ne convingem, că nu este deajuns să cinstim vrednicia oștirei noastre, ci avem obligația sfântă de a munci pentru această oștire. Avem îndatorirea de a contribui în cât mai largă măsură pentru ca armata să nu simtă niciun fel de lipsă.

De asemeni, să fim convinși, că nu ni se cere o simplă contribuție simbolică. Nu oferind o pereche de ciorapi roși de molii ne vom fi îndeplinit datoria. Trebue să socotim bine dacă tot ceea ce avem pentru iarnă ne este absolut necesar, dacă un cojocel pe care de multă vreme intenționam să-l schimbăm cu o blană mai bună nu și-ar afla locul mai degrabă sub tunica unui soldat, sau dacă o glugă pe care o uitasem în fundul unui sipet n'ar trebui scoasă și trimisă pe front. Să dăm din inimă și cu toată conștiința pe care ne-o cer vremurile, trecând de câteva ori în revizie tot ceea ce avem în dulapuri și hotărîndu-ne să oprim mai puțin pentru noi și să dăm mai mult pentru cei care în plin viscol se vor lupta pentru liniștea noastră.

Suntem foarte departe de jertfa pe care o făceau femeile romane, sacrificându-și cosițele spre a face funii pentru corăbiile militare. Dar oricât, să dovedim că merităm efortul zilelor de azi, menit a ne face cetățenii unei Europe întinerite și stabilizată pe omenie și civilizație.

Se apropie termenul când vom fi chemați să contribuim din nou la întărirea liniilor celor ce luptă. Să pregătim deci din vreme contribuția noastră și să oferim darul nostru cu inimă deschisă, conștienți că lupta ce se dă acum întărește prestigiul **Armatei,** pe care ne bizuim și în vârfurile baionetelor căreia se găsește chezășia viitorului nostru. Să dăm pentru **Armată**, căci pe ea se sprijină nădejdea **României mari și libere,** cântată de barzii noștri din toate timpurile.

Situația pe fronturi

După patrusprezece luni de lupte încordate, situația pe frontul din răsărit se prezintă în felul următor: Marea ofensivă germană pentru cucerirea Stalingradului se apropie de sfârșit. O nouă ofensivă a fost deslănțuită de armata germană în partea centrală a frontului, la Orel. Inaintarea trupelor germane spre portul Novorosisk, pe malul mării Azov și spre Marea Caspică este lentă, dar neîntreruptă. Regiunea petroliferă Grzny este ameninițată mai serios decât oricând. Poziția armatei generalului von Bock în fața Stalingradului s'a îmbunătățit în ultimile două zile.

Față de această situație, poziția apărătorilor Stalingradului devine tot mai critică. Lupta în jurul Stalingradului, centru de comunicații vitale, continuă de aproape patru săptămâni.

de **Mardare Mateescu**

In legătură cu operațiile dela Orel, se arată din sursă germană, că ele depășesc cadrul unor atacuri locale, dar nu se găsesc decât în faza inițială și astfel e greu de desvăluit obiectivul lor.

Debarcarea dela Dieppe

Intreaga presă europeană și chiar mai multe ziare din Anglia și de peste Ocean, continuă să comenteze noul dezastru anglo-saxon dela Dieppe. Tema ziarelor este că *repetiția generală a invaziei*, efectuată la Dieppe a dat greș definitiv, deși Englezii și Americanii întrebuințaseră aici *„crema armatei lor"*, adică trupe de elită de cea mai bună calitate.

Se mai arată deasemeni, că gestul disperat al Englezilor se datorește presiunei violente a guvernului sovietic.

Operațiile din Pacific

După ultimele informațiuni sosite din sectorul Pacificului operațiunile întreprinse de forțele americane la Est de arhipelagul Solomon vor intra într'o fază nouă. Comunicatul oficial al departamentului marinei anunță pentru prima oară că pușcașii marini ai contra-amiralului Ghormley procedează acum la curățirea forțelor inamice care se mai găsesc în insulele recent atacate. Se pare astfel, că forțele americane care au debarcat în cele trei insule, cele mai meridionale ale arhipelagului, au reușit să transforme într'o adevărată fortăreață importanta bază dela Tulagi, în insula Florida, cât și insulele care o înconjoară. Cercurile aliate subliniază că Japonezii păstrează încă puternice efective în arhipelagul Solomon. Inaltul comandament aliat nu exclude posibilitatea unei contra ofensive japoneze și în consecință forțele instalate în jurul bazei Tulagi construiesc în grabă lucrări fortificate. De partea lor, avioanele de vânătoare și bombardament care depind de comandamentul generalului Mac Arthur, continuă operațiunile contra bazelor inamice și protejează convoaiele americane care mențin legătura cu arhipelagul Solomon. Cu toate acestea, instalațiile americane au putut fi atacate de avioanele japoneze.

Cercurile oficiale nu comentează știrea după care s'ar fi angajat o luptă importantă între forțele sburătoare americane și vasele de războiu japoneze în arhipelagul Solomon, luptă care ar fi în curs.

Preziceri în legătură cu războiul

După o telegramă din Buenos-Aires, corespondentul militar al ziarului *„New-York Times"*, d. Hanson Baldwin, în ultimul său articol, previne democrația că *„zilele ce vor veni vor zgudui lumea și vor fixa durata războiului"*.

D. Hanson Baldwin constată că situația aliaților va fi foarte gravă în timpul săptămânilor viitoare și sub unele aspecte chiar disperată. Cele mai grave pericole amenință pe frontul rusesc. Dacă armata germană va atinge Volga, capacitatea rezistenței sovietice va fi serios compromisă, de oarece nu numai forțele sovietice vor fi tăiate în două, dar cea mai mare parte a Rusiei va fi izolată de izvoarele de petrol, indispensabile pentru ea.

In ce privește portul Murmansk, acesta este serios avariat de bombardamente, iar cealaltă cale de aprovizionare dela Arhangelsk va fi în curând blocată din nou, de ghețuri.

Redactor responsabil
ION BOZDOG

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tipografia „ASTRA" Brașov, Str. Lungă Nr. 1.